

Prasība, kas celta 2017. gada 28. aprīlī – Casino, Guichard-Perrachon un EMC Distribution/Komisija

(Lieta T-249/17)

(2017/C 221/45)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Casino, Guichard-Perrachon (Saint-Étienne, Francija) un EMC Distribution (Vitry-sur-Seine, Francija) (pārstāvji – D. Théophile, I. Simic, O. de Juwigny un T. Reymond, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- pirms lietas izlemšanas pēc būtības, pamatojoties uz Vispārējās tiesas Reglamenta 89. un 90. pantu, uzdot Komisijai iesniegt visus dokumentus, lietas materiālus un citu informāciju uz kuru pamata lēmuma C(2017) 1054 pieņemšanas brīdī, tā uzskatīja, ka viņas rīcībā ir pietiekami nopietni netiešie pierādījumi, kas attaisno prasītāju telpās veikto pārbaudi;
- pamatojoties uz LESD 277. pantu, Regulas Nr. 1/2003 20. pantu atzīt par šim gadījumam nepiemērojamu, un līdz ar to atcelt Komisijas 2017. gada 9. februāra lēmumu C(2017) 1054;
- pamatojoties uz LESD 263. pantu, atcelt Komisijas 2017. gada 9. februāra lēmumu C(2017) 1054;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza piecus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz Komisijas 2017. gada 9. februāra lēmumu, ar kuru tika prasītājiem tika noteikts pienākums pakļauties pārbaudei atbilstoši Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.), 20. panta 1. un 4. punktam, prettiesiskumu, lēmums, kas ir apstrīdēts izskatāmajā lietā (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”). Šajā ziņā prasītāji norāda, ka:
  - atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk tekstā – “LESD”) 277. pantam apstrīdētais lēmums esot balstīts uz prettiesisku un tādējādi izskatāmajā lietā nepiemērojamu noteikumu;
  - ar Regulas Nr. 1/2003 20. pantu esot pārkāptas pamattiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, kas paredzētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. pantā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā – “ECPAK”) 6. Pantā, jo iepriekš minētajā regulas pantā ir liegts uzņēmumiem, kuriem ir adresēts Komisijas lēmums par pārbaudes veikšanu, izmantot efektīvu tiesību aizsardzību pret pārbaudes norisi.
  - ar šo noteikumu tāpat esot pārkāpts pušu procesuālo tiesību vienlīdzības princips un tiesības uz aizstāvību, kas noteiktas Hartas 47. un 48. pantā un ECPAK 6. pantā, jo iepriekš minētajā noteikumā pusēm ir liegts piekļūt dokumentācijai, kas ietver Komisijas lēmuma par nepieciešamību veikt pārbaudi argumentāciju.
2. Otrais pamats attiecas uz to, ka esot pārkāptas Hartas 7. pantā un ECPAK 8. pantā paredzētās pamattiesības uz dzīvesvietas neaizskaramību, jo apstrīdētais lēmums esot beztermiņa un tā piemērošanas joma esot vienlaicīgi neprecīza un nesamērīga, jo:
  - apstrīdētais lēmums ietver vienīgi pārbaudes iespējamo uzsākšanas datumu, taču neietver nedz tās beigu datumu, nedz arī tās maksimālo ilgumu;
  - tas attiecas uz visām grupas Casino sabiedrībām, neatkarīgi no to darbības veida un ģeogrāfiskās atrašanās vietas, neminot konkrēti kādu sabiedrību, izņemot Casino mātesuzņēmumu;
  - tajā ir atļauts veikt pārbaudi jebkurā no grupas sabiedrībām.

3. Trešais pamats attiecas uz Komisijas pienākuma sniegt pamatojumu pārkāpumu, jo apstrīdētajā lēmumā nav neprecizēts tās informācijas veids, raksturs, izcelsme un saturs, uz kuras pamata Komisija ir nolēmusi izdot rīkojumu veikt pārbaudi.
4. Ceturtais pamats attiecas uz to, ka ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāptas Hartas 7. pantā un ECPAK 8. pantā paredzētās pamattiesības uz dzīvesvietas neaizskaramību, jo attiecīgais lēmums esot pieņemts, lai gan Komisijas rīcībā neesot bijis pietiekami nopietnu netiešo pierādījumu, kas attaisnotu prasītāju telpās veikto pārbaudi.
5. Piektais pamats attiecas uz samērīguma principa pārkāpumu, kas esot pieļauts pieņemot apstrīdēto lēmumu, jo ar tajā paredzēto pārbaudes uzsākšana datumu esot nodarīts ārkārtīgi būtisks kaitējums prasītāju komercdarbībai, lai gan varēja tikt paredzēts cits, prasītājas daudz mazāk apgrūtināošs datums, neradot nekādas neērtības Komisijai. Šajā ziņā prasītājas apgalvo, ka pat tad, ja attiecīgais lēmums esot attiecināms vienīgi uz tām telpām, kur atrodas *Casino* grupas sabiedrības, kas atbild par sarunām ar piegādātājiem, apstrīdētajā lēmumā ir paredzēta pārbaudes uzsākšana 2017. gada 20. februārī vai nedaudz vēlāk, proti, sarunu par ikgadējiem nolīgumiem ar piegādātājiem pēdējā nedēļā, kad Francijas Komerckodeksa [*code de commerce français*] L. 441-7. pantā ir paredzēta to pabeigšana pirms tekošā gada 1. marta, par ko Komisijai esot bijis zināms.

Prasība, kas celta 2017. gada 3. maijā – RE/Komisija

(Lieta T-257/17)

(2017/C 221/46)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: RE (pārstāvis – S. Pappas, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Drošības direktorāta netiešo lēmumu, ar kuru klusējot ir noraidīts prasītāja 2017. gada 20. janvāra atkārtotais pieteikums par piekļuvi dokumentiem;
- piespriest atbildētājai samaksāt prasītājam taisnīgu kompensāciju par nemateriālo kaitējumu, kas ir radies saistībā ar prettiesisko atteikumu izskatīt viņa iesniegto pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, tādējādi pārkāpjot Regulas Nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ noteikumus;
- piespriest atbildētājai segt savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītājs lūdz atcelt iepriekš minēto apstrīdēto lēmumu divu iemeslu dēļ: pirmkārt, apstrīdētajā lēmumā neesot norādīts pamatojums 15 dokumentu nesniegšanai, kurus prasītājs bija pieprasījis, bet kuri nebija minēti 2016. gada 22. decembra lēmumā, ar ko tika noraidīts prasītāja sākotnējais pieteikums par piekļuvi dokumentiem; un, otrkārt, neesot attaisnojuma pārējo dokumentu nesniegšanai vai – ja tiktu uzskatīts, ka pamatojums 2016. gada 22. decembra lēmumam, ar ko ir noraidīts prasītāja sākotnējais pieteikums par piekļuvi dokumentiem, ir iekļauts apstrīdētajā netiešajā lēmumā – attaisnojums to nesniegšanai jebkurā gadījumā ir kļūdains.

Visbeidzot, prasītājs lūdz piespriest atbilstošu kompensāciju par viņam nodarīto morālo kaitējumu, kas ir radies saistībā ar administrācijas pastāvīgo kavēšanos un prettiesisko atteikumu piešķirt viņam piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem, tādējādi pārkāpjot Regulas Nr. 1049/2001 noteikumus.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).